

## **Beslissing van de Raad voor de Journalistiek**

**over de klacht van**

**Relias Gerechtsdeurwaarders en gerechtsdeurwaarder Jan Wouters**

**tegen**

**Doorbraak.be**

Met een brief van 24 juni 2024 dienen meester Stijn Verbist en meester Joris Claes namens hun cliënten, Relias Gerechtsdeurwaarders en gerechtsdeurwaarder Jan Wouters, een klacht in tegen Doorbraak.be. Aanleiding is een artikel van 26 mei 2024 onder de titel *Relias gerechtsdeurwaarders veroordeeld door tuchtcommissie in zaak rond Britse boetes*. Hoofdredacteur Pieter Bauwens antwoordt met een mail van 18 september 2024.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 3 december 2024. Meester Joris Claes en gerechtsdeurwaarder Jan Wouters woonden namens Relias Gerechtsdeurwaarders de hoorzitting bij. Voor Doorbraak.be waren hoofdredacteur Pieter Bauwens en journalist Winny Matheussen aanwezig.

### **DE FEITEN**

Het artikel gaat over de veroordeling van gerechtsdeurwaarder Jan Wouters van Relias Gerechtsdeurwaarders door de tuchtcommissie van de Kamer van Gerechtsdeurwaarders. Hij kreeg een blaam en een boete van 1.000 euro in een zaak rond het onwettig aanleveren van persoonsgegevens aan het Britse incassobureau EPC, dat in opdracht van de Britse overheid verkeersboetes int. De journalist schrijft dat EPC Relias inschakelde om aan persoonsgegevens van Belgen te geraken, omdat er sinds de Brexit geen overeenkomst meer bestaat met het Verenigd Koninkrijk om gegevens uit te wisselen in het kader van overtredingen.

Het artikel verwijst naar een eerder interview met N-VA Kamerlid Michael Freilich op Doorbraak.be, waarin die de handelwijze van het deurwaarderskantoor uitlegt. In voorliggend artikel toont Freilich zich tevreden met de uitspraak van de tuchtcommissie, al zegt hij dat de boete iets forser had mogen zijn.

De journalist besluit dat Relias en Wouters er goedkoop vanaf komen omdat een blaam en een boete behoren tot de lichte sancties van de tuchtcommissie. Hij schrijft dat de tuchtcommissie de zaak ook had kunnen doorverwijzen naar de rechtbank van eerste aanleg, waar zwaardere sancties mogelijk zijn.

### **DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN**

**KLAGERS** spreken van tendentieuze berichtgeving. Ze zeggen dat het artikel inbreuken bevat op de principes uit de Code over waarheidsgetrouw berichten, ongegronde verdachtmakingen, wederhoor en respect voor het privéleven en menselijke waardigheid.

Het is manifest onjuist dat een klacht van Kamerlid Michael Freilich aan de basis van het tuchtonderzoek ligt. Bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders is geen enkel klachtdocument van Freilich terug te vinden. Alle dossierstukken wijzen uit dat de Nationale Kamer het tuchtonderzoek ambtshalve heeft opgestart. Het klopt dat Freilich als klager

vermeld staat in het verslag van de tuchtcommissie, maar de tuchtcommissie stelt dit in het verslag verkeerd voor. Klagers werpen dat op in de lopende beroepsprocedure.

Het artikel bestaat uit een aaneenrijging van eenzijdige beschuldigingen en onwaarheden. De uitspraak van de tuchtcommissie wordt als een feit bestempeld, terwijl er op het moment van publicatie van het artikel nog beroep kon worden aangetekend. Klagers hebben dat trouwens gedaan. Klagers vinden dat ze geen loyale kans op wederhoor kregen over die ernstige beschuldigingen. Ze wijzen erop dat de deontologie van de gerechtsdeurwaarder het voor hen bijna onmogelijk maakt om zelf uitgebreid standpunt in te nemen in de pers.

Het artikel is pure stemmingmakerij. Het verscheen in de aanloop naar de federale en Vlaamse verkiezingen van 9 juni 2024. In het artikel roept N-VA Kamerlid Freilich mensen op om een schadevergoeding te vorderen van Relias. Uit electoraal gewin gebruikte hij het artikel ook in zijn verkiezingspropaganda.

Doorbraak.be toont geen respect voor het privéleven en de menselijke waardigheid van de deurwaarders van Relias. Het artikel vermeldt tot vijf maal toe de naam van klager Jan Wouters. Het haalt de goede naam van klagers door het slijk, terwijl de deurwaarders sinds de oprichting van hun kantoor, meer dan 20 jaar geleden, geen enkele beroepsfout maakten en nooit betrokken waren bij enige tuchtrechtelijke of strafrechtelijke procedure. Klager erkent wel dat hij door de tuchtcommissie veroordeeld werd en dat zijn naam in de uitspraak staat. Hij erkent ook dat hij op de website van het deurwaarderskantoor vermeld staat als stichter en oprichter.

## **DOORBRAAK.BE**

Het artikel is waarheidsgetrouw. De journalist citeert letterlijk uit het verslag van de tuchtcommissie, de bron van zijn informatie is hem dus gekend. De journalist legt het verslag van de tuchtcommissie voor tijdens de hoorzitting van de Raad voor de Journalistiek. In het document staat Michael Freilich verschillende keren aangeduid als 'klager'. De journalist kon er daarom van uitgaan dat Freilich bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders een klacht had ingediend tegen klagers. Tijdens de hoorzitting verneemt Doorbraak.be dat de tuchtcommissie dit element mogelijk verkeerd heeft voorgesteld. Doorbraak.be is bereid om deze zin van het artikel aan te passen.

De tuchtcommissie noemt de inbreuken van klagers ernstig. De journalist baseert zich op deze vaststelling om de veroordeling te analyseren. Op basis van informatie op de website van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders schetst hij de mogelijke sancties die de tuchtcommissie kan opleggen. Hij stelt vast dat de blaam en de boete van 1.000 euro tot de lichte sancties behoren. Dit is geen opinie van de journalist. Het is Michael Freilich die de straf licht vindt en de journalist plaatst die opinie als een citaat tussen aanhalingstekens. Hij maakt zo een onderscheid met zijn feitelijke berichtgeving.

Er is geen sprake van stemmingmakerij. Doorbraak.be volgt het dossier al lang en een journalist bepaalt de agenda van de tuchtcommissie niet. Het kan Doorbraak.be niet worden aangewreven dat het over de uitspraak van de tuchtcommissie schrijft zodra die bekend is. Toevallig was dat twee weken voor de verkiezingen.

Doorbraak.be bericht in het artikel over de veroordeling door de tuchtcommissie. De richtlijn bij artikel 20 van de Code beschouwt verwijzingen naar officiële communicatie van een sanctionerende overheid, zoals een tuchtcommissie, niet als een ernstige beschuldiging waarvoor wederhoor nodig is. Toch heeft de journalist klagers een kans op wederhoor geboden. De reactie van klager Jan Wouters is opgenomen in het artikel, net als de vermelding dat klagers nog beroep kunnen aantekenen tegen de uitspraak.

Jan Wouters is veroordeeld tot een blaam en een geldboete van 1.000 euro en zijn naam staat in de beslissing van de tuchtcommissie. Op grond daarvan en gezien zijn ambt is het verdedigbaar om zijn naam voluit te vermelden in het artikel. Een gerechtsdeurwaarder is bekleed met staatsmacht. De uitoefening van zijn beroep is, met andere woorden, tevens een publieke zaak.

## **BESLISSING**

Het artikel gaat over de veroordeling van klager Jan Wouters van Relias Gerechtsdeurwaarders door de tuchtcommissie van de Kamer van Gerechtsdeurwaarders. De journalist staaft aan de hand van het verslag van die commissie dat hij de inhoud van de uitspraak waarheidsgetrouw weergeeft. Klager onderbouwt niet welke ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen in het artikel zouden staan. Dat klager op het moment van publicatie van het artikel nog tegen de uitspraak van de tuchtcommissie in beroep kon gaan, doet daar niets aan af. Verder maakt het artikel een duidelijk onderscheid tussen de berichtgeving en analyse van de journalist en de opinie van Kamerlid Michael Freilich.

De veroordeling van klager Jan Wouters gaat uit van de Kamer van Gerechtsdeurwaarders als sanctionerende instantie. Overeenkomstig de richtlijn bij artikel 20 van de Code was de journalist niet verplicht om hem een kans op wederhoor te bieden op de inhoud van de uitspraak. De journalist heeft dit toch gedaan en geeft de reactie van klager weer in het artikel. Er is dan ook geen sprake van een inbreuk op het principe van wederhoor.

Het artikel schendt het privéleven en de menselijke waardigheid van klager Jan Wouters niet. Klager staat op de website van het deurwaarderskantoor vermeld als stichter en oprichter. De tuchtcommissie heeft hem gesanctioneerd en zijn naam staat in de uitspraak. Wouters bekleedt als gerechtsdeurwaarder een maatschappelijk verantwoordelijke functie en het artikel gaat over de uitoefening van die functie. In deze context is het journalistiek geoorloofd om zijn naam en de naam van zijn kantoor te vermelden. Zijn collega's binnen het kantoor worden niet bij naam genoemd.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 9 januari 2025